

VERIORA
 VABATAHTLIKU TULETÕRJE ÜHINGU
 AVAMISPEO LAULUD

JA PIDUSTUSE KAVA

23. VI 34. A. PÄASNA „VIROMÄEL“

Tuletõrje hümn.

O. Schott.

Seal sarvede hüüd ja kuulda abi kaja,
 Sest tuline leek on neelamas kõik!
 Nüüd ülesse maast, meid on nüüd sinna vaja,
 Et ligimest päästa — peab jääma meil võit!
 Sest lehvigu me lipp seal uhkelt suitsu sees.
 Ta kiri seisab ikka me silmade ees —
 Meid julgustab ta tunnil tähtsamal:
 Et „Jumala auks — abiks ligemal!“

Ei meelita au, ei meelita meid kasu,
 Ei kohku me iial raskuste eest!
 See on meie õnn ja meie ainus kasu:
 Kui päästame ligimest leekide seest!
 Need sõnad kasvagu, mis lippu ehivad,
 Me südamesse nüüd, mis meid nii ülendab
 Ja julgustab meid tunnil tähtsamal:
 Et „Jumala auks — abiks ligemal!“

See eesmärk ja siht meil jäägu ikka pühaks,
 Et kaitseme ligimest ühisel nõul.
 Ei maru, ei torm meid takistada suudaks,
 Meie töötame kuni meil raugenud jõud,
 Ei kalliks hinda elu, kui tules võitleme!
 Kui võideldes me ise kord langeme,
 Siis langeme ka tunnil tähtsamal:
 Me „Jumala auks — abiks ligemal!“

Viisil: P. 300

Ärka üles, vaim ja mõte,
Talveune tuimusest,
Tõuse surnuist valge ette
Uues elus hiilates.
Vaim sind kutsub enda juure
Elumere kallastele.
Seal, kus õnnetäiuses
Süda hingab Jeesuses.

Hallid elumure vaimud
Koidu tõusul lahkuvad,
Vana kõik on mööda läinud,
Uued kanded kõlavad,
Täitsa vabaks süda saanud,
Looja vaimuorgu läinud,
Lootus, rahu, võim ja õnn
Hingepõhjas tõusmas on.

Suvi hiilgab, elu liigub
Uuel ilul säraga,
Rõõmulaintel tema kiigub
Lillelõhnas mureta,
Kohisedes on ka meile
Vaimukevad tõusnud jälle,
Luugid lahti — avane,
Uinuv süda, vaimule!

A. Kallas.

II

Viisil: P. 487

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija,
Õõ vististe Läeb sull' koidule,
Talve järel' tuleb kuldne kevade.
Murede marus ja häda sees
On sul varjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on varjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole lainte käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

J. Fr. Räder 1815—1872.

III

Viisil: P. 445

Nüüd tööle! — Tõe sügavuses
Me mõtted, sõnad valmigu;
Ka Kõrge Vaimu vabaduses
Lipp usu töös meil lehvigu.
Meis kindel tahe taotlegu
Uut elu, — armastuse tegu!

Las jagab hoope eluvasar,
Hing õiglust, ilu ihkab veel.
Las paisub palgeil valupisar,
Jääb truudusele mõte, meel;
Sest Sina, Jumal, oled kõikjal,
Kes annad vaprust vaimsel võitjal.

H. Pärn.

IV

Viisil: P. 245

Üks ainus samm sa astu, —	Üks ainus sõna ütle —
Ja Jumal kaasas sul . . .	Ja Jumal ligineb . . .
Täis truudust vaatab vastu	Üht tolmu kübet vaatle
Ta elu rännakul.	Ja Jumal kõneleb.
Kui mureorust viivad	Ta halastus ja truudus,
Sind läbi sinu teed,	Ta abi, armastus
Siis säälg kaitsvad tiivad	On elu viimne suurus
Su üle laotet!	Ja Sinu õnnistus!

Üks ainus usu säde —
Ja hing lööb särama . . .

Ses säras peitub tõde
Uus tee, — uus õnnemaa,
Kus kaob maine vale,
Rist tundub kergena.
Säälg ainult Jumalale
Sa kuulud kõigeega!

H. Pärn.

V

Viisil: P. 96

Taevane Isa, meil ühenda mõtted ja meeled,
Ühiselt kõlama pane me südamed, keeled!

Armastusloit

Nii nagu hommiku koit

Lase meist kõrgele tõusta!

Pühitsust, puhtust ja tõde me teele Sa kanna
Igavest õnnistust, taevalist väge meil' anna.

Tee, et me käed

Suudaks ka kõrgemad mäed

Tasasteks põldudeks teha!

Olgu Su tähised päeval ja öösel me silmas,

Kandku meid kurvastus süles või rõõm siin maailmas —

Sinuga kõik

Edasi lähme, ja võit

Jääb, kellel Jumal on abiks!

H. Pärn.

I

Viisil: P. 300

Ärka üles, vaim ja mõte,	Hallid elumure vaimud
Talveune tuimusest,	Koidu tõusul lahkuvad,
Tõuse surnuist valge ette	Vana kõik on mööda läinud,
Uues elus hiilates.	Uued kandled kõlavad,
Vaim sind kutsub enda juure	Täitsa vabaks süda saanud,
Elumere kallastele.	Looja vaimuorgu läinud,
Seal, kus õnnetäiuses	Lootus, rahu, võim ja õnn
Süda hingab Jeesuses.	Hingepõhjas tõusmas on.

Suvi hiilgab, elu liigub
 Uuel ilul särava,
 Rõõmulaintel tema kiigub
 Lilledõhnas mureta,
 Kohisedes on ka meile
 Vaimukevad tõusnud jälle,
 Luugid lahti — avane,
 Uinuv süda, vaimule!

A. Kallas.

II

Viisil: P. 487

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
 Tema peale looda, Ta on peastija.
 Öö vististe Läeb sull' koidule,
 Talve järel' tuleb kuldne kevade.
 Murede marus ja häda sees
 On sul varjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
 Tema peale looda, Ta on peastija.
 Kui langeb kõik, Sul on varjupaik,
 Kangem kui su kaitsja pole lainte käik.
 Tema on ju aitja su häda sees.
 Meidki, Issand, aita, truu abimees.

J. F. R ä d e r 1815—1872.

III

Viisil: P. 445

Nüüd tööle! — Tõe sügavuses
 Me mõtted, sõnad valmigu;
 Ka Kõrge Vaimu vabaduses
 Lipp usu töös meil lehvigu.
 Meis kindel tahe taotlegu
 Uut elu, — armastuse tegu!

Las jagab hoope eluvasar,
 Hing õiglust, ilu ihkab veel.
 Las paisub palgeil valupisar,
 Jääb truudusele mõte, meel;
 Sest Sina, Jumal, oled kõikjal,
 Kes annad vaprust vaimsel võitjal.

H. Pärn.

IV

Viisil: P. 245

Üks ainus samm sa astu, —	Üks ainus sõna ütle —
Ja Jumal kaasas sul...	Ja Jumal ligineb...
Täis truudust vaatab vastu	Üht tolmu kübet vaatle
Ta elu rännakul.	Ja Jumal kõneleb.
Kui mureorust viivad	Ta halastus ja truudus,
Sind läbi sinu teed,	Ta abi, armastus
Siis säälgid kaitsvad tiivad	On elu viimne suurus
Su üle laotet!	Ja Sinu õnnistus!

Üks ainus usu säde —

Ja hing lööb särama...
 Ses säras peitub tõde
 Uus tee, — uus õnnemaa,
 Kus kaob maine vale,
 Rist tundub kergena.
 Säälgid ainult Jumalale
 Sa kuulud kõigege!

H. Pärn.

V

Viisil: P. 96

Taevane Isa, meil ühenda mõtted ja meeled,
 Ühiselt kõlama pane me südamed, keeled!
 Armastuslooit
 Nii nagu hommiku koit
 Lase meist kõrgele tõusta!

Pühitsust, puhtust ja tõde me teele Sa kannan
 Igavest õnnistust, taevalist väge meil' anna.
 Tee, et me käed
 Suudaks ka kõrgemad mäed
 Tasasteks põldudeks teha!

Olgu Su tähised päeval ja öösel me silmas,
 Kandku meid kurvastus süles või rõõm siin maailmas —
 Sinuga kõik
 Edasi lähme, ja võit
 Jääb, kellel Jumal on abiks!

H. Pärn.

PIDUSTUSTE KAVA

Kell 15,30: **Rongkäikude algus**

Viluste algkooli ja Sooharast S. Vija kaupluse juurest. Mängivad Soohara ja Pahtpää orkestrid.

II

Kell 17,00: **Peoplatsil Pääsna - „Viromäel“**

1) Avakõne ühingu esimehelt. Kõne lõpul tuletõrje hümn orkestrite saatel.

2) Tervitused.

III

Kell 18,00: **Vabaõhu jumalateenistus**

Jutlustab stud. theol. **Hugo Pärn** — Tartust.

IV

Kell 20,30: **Paraad**

Veriora, Leevi ja Pahtpää tulet. komandode osavõtul. Paraadi võtab vastu Röpina tulet. ühingu aupäamees Aleksander Heering — Nahalt. Annab üle Veriora tulet. päamees R. Raudsepp.

V

Kell 21,00: **Võidupüha kõne**

Kõneleb **P. Palgi**. Kõne lõpul Eesti hümn.

VI

Kell 22,00: **Jaanitule süütamine**

Tants, ringmängud ja teised lõbustused 2 orkestri saatel vaheldamisi.

Kell 01,00: Lõpp ühislauluga **„Eestimaa, mu isamaa“**.